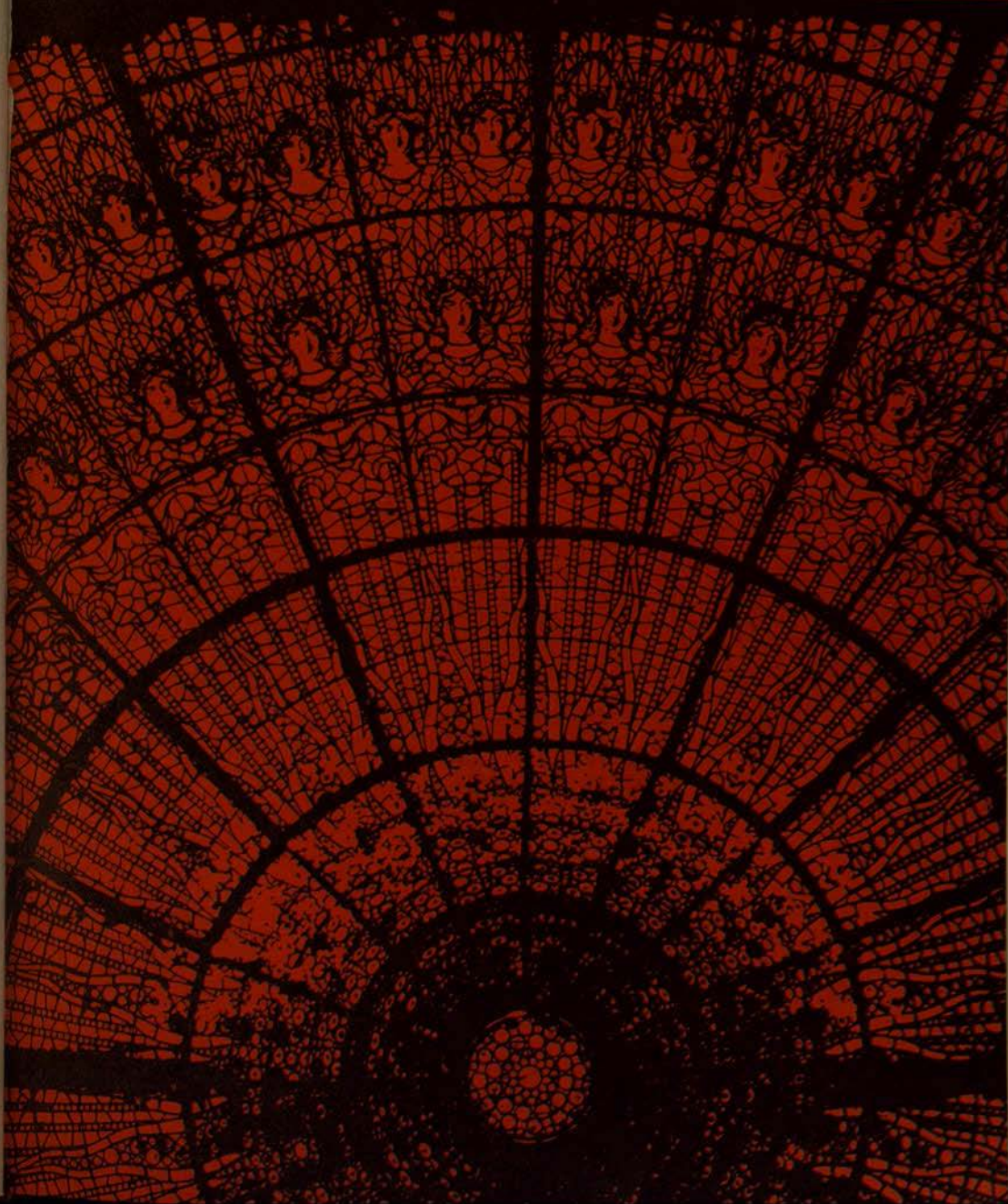
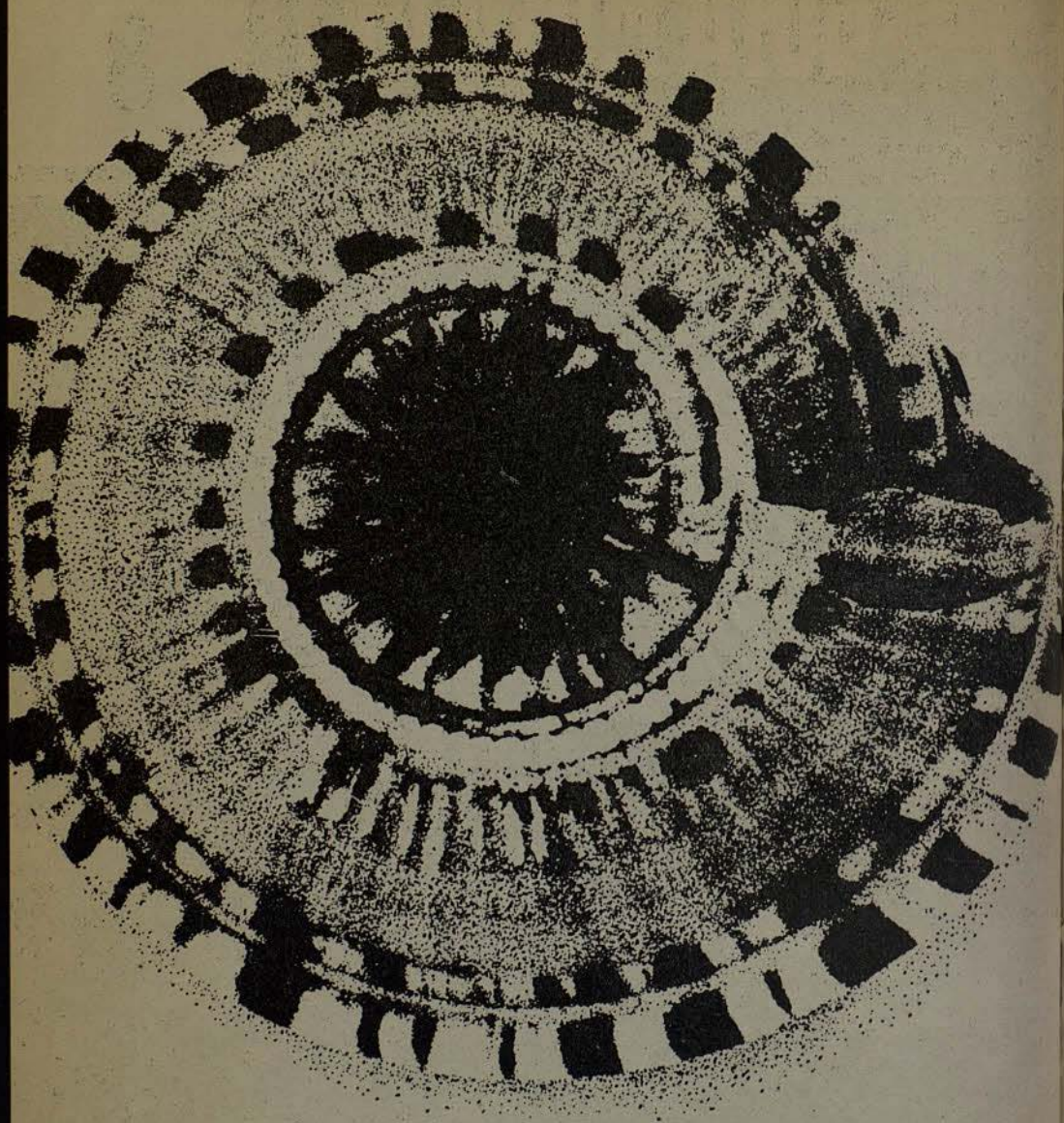

GUIA MUSICAL

1970-71

8

VIETA
és
ALTA FIDELITAT

LA LLIÇÓ DEL CONCERT DE M. ROSTROPOVITX

Els afeccionats a col·leccionar dades importants referides al nostre particular microcosmos musical, poden anotar com a fita sobresortint del curs 1970-1971 la de l'actuació del violoncel·lista rus Mstislav Rostropovitch amb l'Orquestra de la Ciutat dirigida pel seu director titular Antoni Ros-Marbà.

La presentació d'aquest solista extraordinari ha constituït realment un esdeveniment d'excepció, en primer terme, per la singularíssima qualitat de Rostropovitch en la seva especialitat instrumental i en segon lloc, per la rara freqüència amb què es produeixen entre nosaltres (per raons òbvies, que no cal detallar) visites d'artistes radicats més enllà d'un determinat meridià, anomenat metafòricament, teló d'acer.

Si l'excepcionalitat d'aquest segon extrem, pot desvetllar curiositat en una considerable fracció del públic, crec que no cal dubtar que el més petit grau de percentatge d'auditors que tingué aquest cèlebre violoncel·lista, fou mogut per l'atracció de la seva fama. Estimo que ningú no quedà defraudat. El mestratge i la musicalitat de Rostropovitch i el domini tècnic que demostrà de l'instrument, ratificaren els merescuts judicis de valor que des de molts anys precediren la seva vinguda. El mèrit intrínsec i absolut de l'artista, sobresortí per damunt de l'anècdota de la seva procedència.

Al marge de les anteriors consideracions (però no al marge del concert, notem-ho), es produí un fet que no serà ociós d'assenyalar pel caràcter paradoxal de la seva significació. Per causes que no fa al cas detallar, una de les partitures que figurava al programa (el «Concert per a violoncel», de Haydn) junt amb les «Variacions sobre un tema rococó» de Tchaikovsky i el «Concert» de Dvorak, no pogué donar-se. En substitució de l'obra suprimida, s'anuncià l'audició d'un concert de Boccherini, que per cert resultà que no era el que tothom s'imaginava: el conegut Concert en si bemoll major. Però ni el fet de la substitució, ni la sorpresa d'una obra desconeguda (o quasi desconeguda) causaren —almenys en aparença— la més elemental reacció de contrarietat entre la parròquia musical. Si l'alteració programàtica hagués abastat les citades pàgines de Tchaikovsky o de Dvorak, la resposta resignada (o indiferent) del públic hauria estat similar. Hom havia anat a «sentir» un solista. L'obra —la música, en definitiva— que serveix de trampolí a la seva exhibició, és cosa secundària. Si no: Podríem imaginar igual actitud passiva del públic, si li haguessin escamotejat el «virtuós» esperat? Una vegada més, es planteja el problema de la funció i de l'abast que entre nosaltres té aquest «espectacle» que anomenem concert.

MANUEL VALLS

- El dia 6 de desembre se celebrà al Palau de la Música Catalana la festa de fi de curs 1969-70 de l'Orfeó Català. Després d'unes interpretacions de la Secció Infantil sota la direcció de J. López Esparbé amb acompanyament al piano d'Adolf Cabané, hom procedí a la distribució de premis als cantaires guardonats i al lliurament dels trofeus del concurs literari i fotogràfic convocat amb motiu del Creuer Mediterrani, així com de les medalles commemoratives del memorable viatge a l'Alguer. L'acte finalitzà amb la projecció dels films «L'Alguer — La Barceloneta de Sardenya» i «Acte final» originals del prestigiós cineasta Joan Capdevila i Nogués.
- En l'escaiença del vint-i-novè aniversari de la mort del mestre Lluís Millet, fundador i primer director de l'Orfeó, fou celebrada — el dia 7 de desembre — una missa a l'església de St. Felip Neri en sufragi de la seva ànima i de la de tots els mestres traspassats. Durant la celebració litúrgica l'Orfeó cantà diverses composicions religioses. A la nit, i després de l'assaig del cor, fou commemorat íntimament l'aniversari amb la lectura de diversos fragments de proses del mestre Millet. La glossa dels textos, tot situant-los en l'època i circumstància concretes en què foren escrits, feren revivre vivíssimament el record sempre present del fundador. Per la intimitat de la celebració — que donava encara més fonda ressonància a unes paraules sempre vigents — i la intensa vibració amb què fou seguida, la commemoració d'enguany mereix ser destacada com una de les més emotives de les que anualment han tingut lloc.
- El dia 18 de desembre, a les 8 del vespre, i a l'església de St. Felip Neri, serà celebrada una missa en sufragi de l'ànima del mestre Francesc Pujol, segon director de l'Orfeó. Enguany s'escau el vint-i-cinquè aniversari de la seva mort, esdevinguda el dia 24 de desembre del 1945. L'Orfeó retrà tribut d'homenatge a la seva memòria amb diversos i importants actes que seran oportunament anunciats; i, juntament amb d'altres entitats culturals i musicals, promou un homenatge col·lectiu que — en la diversitat d'actes a celebrar arreu de Catalunya — ha de constituir una important manifestació del que hom considera ja «Any Pujol».
- Com cada any, el dia de St. Esteve, l'Orfeó — sota la direcció de Lluís M. Millet — donarà el seu tradicional «Concert de St. Esteve». Aquesta audició nadalenca — iniciada l'any 1913 — ha esdevingut una de les més vives tradicions ciutadanes, consubstancial amb l'esperit de joia i alegria d'aquests dies. Al llarg del temps, i a desgrat de tants i tants canvis com ha sofert la nostra societat, la pervivència d'aquella tradició iniciada pel mestre Lluís Millet diu prou bé com ha arrelat profundament al cor del nostre país.

Director: LLUÍS M.ª MILLET

Subdirector: Adolf Cabané

Audicions núms.: 1095 i 1096

TRADICIONALS CONCERTS DE SANT ESTEVE I CAP D'ANY

PROGRAMA

I

El Cant de la Senyera	LL. MILLET
Himne de lloança (de la «Missa inspirada en dos temes populars catalans de Nadal»)	LL. M. ^a MILLET
El tió de Nadal (1)	TOMAS
Ganang, ganang, ja som Nadal (primera audició) (1)	A. CABANÉ
Estrella guiadora (popular catalana)	F. PUJOL
On aneu els bons pastors (popular suïssa)	CANTELOUBE
Esta noche es Nochebuena (popular d'Extremadura)	F. PUJOL
Maria i Josep (popular catalana)	F. PUJOL
Fum, fum, fum (popular catalana)	F. PUJOL
El Noi de la Mare (glossa de la cançó popular)	A. NICOLAU

II

Jesús i Sant Joan (idiili)	A. VIVES
Au, campaner, prou mandrejar	F. PUJOL
La visita dels pobrissons (primera audició)	A. CABANÉ
Cançó de Nadal	F. PUJOL
Oh profund riu (espiritual negre)	H. T. BURLEIGH
Oratori de Nadal (Corals)	J. S. BACH

(Sense interrupció)

- Número 12 «Encén albada mil colors»
 » 17 «Tot ple de majestat mireu»
 » 28 «Per demostrar-nos l'amor seu»
 » 33 «Nit i dia et vull tenir»
 » 35 «Cantem sens fi»

Ave verum	SAINT-SAËNS
Glòria a Déu (de l'Oratori «El Pessebre»)	PAU CASALS

MARIA ROSA VALLS, soprano

GAJETÀ RENOM, tenor

Acompanyaments: JOSEP M.ª ROMA

(1) Per la secció de nois, dirigida per J. LÓPEZ ESPARBÉ

Dissabte, 26 desembre 1970, a les 18,15 h. - Divendres, 1 gener 1971, a les 18,15 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

CONFITERIA BOMBONERIA

Foix
de *Sarrià*

Casa fundada el 1886

*...84 anys elaborant torrons
neules i marrons-glacées*

SERVEI A DOMICILI

Major de Sarrià, 57
Tel. 203 07 14

Pl. Duc de Gandia, 9 i 10
Tel. 203 04 73

MONSENYOR

HIGINI ANGLÈS, Folklorista

Monsenyor Higiní Anglès, de venerable memòria, en la seva fecunda vida d'estudi i donació a la musicologia, sentí un gran interès per les diverses manifestacions d'aquesta ciència a la qual es va abocar fins al darrer dia. En la seva primera època d'activitat investigadora, paral·lelament a les publicacions en què donava les flamants transcripcions polifòniques i instrumentals, al pedagog, a l'historiador i ensems fervent enamorat i difusor del cant gregorià, trobem el folklorista, l'home incansable que abasta fins al darrer

indret del seu país a la recerca de documents vius encara en l'esperit del poble per prendre'n nota, conservar-los i revalorar-los. Veiem, doncs, la veritable amplitud d'horitzons que bastiren l'alt prestigi assolit pel musicòleg i en poder comprovar la dedicació i intensitat amb què Higiní Anglès havia realitzat cada un d'aquests àmbits, podem entendre el fonament de la categoria de la seva obra reconeguda, tot constatant-la així mateix en la d'aquestes obres més modestes.

També en els treballs de caire folklòric

hom pot entreveure fàcilment aquest caràcter anglesià, diria jo, que imprimí a totes les seves obres. Ben cert que el coneixement profund i rigorós de la música popular influí en l'il·lustre intèrpret de la música medieval, i aquesta particularitat fou la que li donà el lloc capdavanter en la musicologia universal. Aquest aspecte de folklorista, massa oblidat dins de la seva obra, és el que provaré d'evidenciar prenent com a motiu l'extraordinària col·lecció de 3.342 documents de folklore català, gairebé inèdits tots, que ell ens va salvar en les seves missions de recerca, d'un oblit segur i irreparable.

Les missions de Monsenyor Higiní Anglès. Primeres recerques.

— Durant el temps en què cursava els estudis eclesiàstics i musicals aprofitava les vacances de què gaudia a casa seva, a Maspujols, per fer recollides de cançons per tota la comarca, cosa que ens prova que el folklore fou una de les branques musicològiques que al principi li van interessar vivament. (Podem recordar la influència que el mestre Felip Pedrell exercí sobre Higiní Anglès i que Pedrell era un gran entusiasta de la música popular, collector en terres valencianes, els anys 1861-1865, harmonitzador i estudiós dels cants folklòrics hispans).

Personalment, m'havia narrat algunes de les incidències esdevingudes en aquestes primeres recerques i les recordava realment com el somni daurat de la seva vida, tot relatant-les amb un gran afecte. Quan redactava la Memòria de la missió que per encàrrec de l'«Obra del Cançoner Popular de Catalunya» havia realitzat per les comarques del Solsonès i el Berguedà l'any 1922, de la qual parlaré més endavant, escrivia encara amb un cert aire de nostàlgia: «Dia 13. És de bon matí; les cinc no són pas tocadetes. A baix al carrer ens esperen els tres cavalls mudats com de festa de muntanya. En Bohigas no ha muntat mai a cavall; jo, de quan era jove, que tot cercant el comte Arnau per les muntanyes de Prades i el Montsant, hi sabia córrer talment com un esperitat.»

Companys seus, al mateix temps, s'havien interessat per causa d'ell a la recollida de melodies populars i li cedien tot el que tro-

baven, amb veritable sentit d'amistat, per tal que ho pogués estudiar i ordenar. És el cas d'una lletra que datada el 20 d'agost del 1917 li fou dirigida des de Reus pel seu amic Joan Rossell, on li oferia diversos documents. No cal dir com Higiní Anglès es va interessar per aquests materials, que conservem refets i ordenats.

Missió al Pirineu Lleidatà. — L'any 1921 — des d'últims d'agost fins a primers d'octubre i acompanyat d'en Josep M. Batista i en Ventura Gassol — recorregué tota la Vall d'Aneu. Sortint de Sort arribà al Principat d'Andorra i va tornar per Alins, Organyà i Oliana, des d'on es dirigí a Solsona per romandre-hi cinc dies i arrebegà més de 200 cançons. Prenent com a referència aquesta exploració folklòrica i etnogràfica, ben fruitosa quantitativament i qualitativa en documents aplegats, voldria remarcar l'interès que animava el nostre recopilador per la divulgació de tot el que era popular. Transcriu una lletra que deixarà ben palès aquest aspecte: Higiní Anglès havia demanat al poeta i literat Josep Carner una adaptació, més o menys lliure, de determinades estrofes populars per tal d'adaptar-les a la forma «lied» amb més propietat, i aquest per mitjà d'una tercera persona — l'Eladi Homs —, li'n tramet tres de finides.

«Sr. Eladi Homs: Car amic: És ben poc el que em manca de les cançons que vau encomanar-me. M'ha semblat, al capdavant, el millor sistema, de no preocupar-me de l'accentuació musical, ni de certes irregularitats; però em poso a la disposició de mossèn Anglès per qualsevol ajust necessari. Us envio tres de les cançons perquè vegeu si el to literari és el que volíeu. Les altres, en aquest moment, les tinc a casa. V. afm. Josep Carner.»

Són moltíssimes les cançons populars catalanes que harmonitzà i nombroses les seves glosses populars per a orgue; cal que no oblidem que Higiní Anglès havia cursat estudis superiors de composició i que en la seva joventut es sentí fortament atret per la creació musical.

Missió a la comarca Solsonina i Berguedana (juliol-octubre 1922). — El qui realment tingui interès ferm per la tasca duta a terme per monsenyor Higiní Anglès en el camp del folklore, que llegeixi la Memòria publicada per l'«Obra del Cançoner Popular de Catalunya» (Materials, I, pàgs. 179 a 258, Barcelona 1928) sobre aquesta important missió en la veu dels seus protagonistes. Em limitaré a donar algunes citacions d'Higiní Anglès extretes d'aquesta Memòria i d'altres lletres que amb motiu de l'exploració li foren adreçades per personalitats vinculades a l'«Obra del Cançoner» animant Higiní Anglès i el seu company en l'àrdua tasca que emprengueren i interessant-se pel seu bon desenrotllament. Diu H. Anglès: «Prou sabíem nosaltres que aquelles terres eren de les més feréstegues i de les més dures de seguir, comparades amb tantes d'altres de la terra nostra; malgrat tot, deixàrem altres regions potser més riques i més agradoses en cançons, i triàvem aquelles altres que tants sacrificis havien de costar-nos.» Mossèn Joan Puntí, que amb el mestre F. Pujol seguia des de Barcelona la missió que ens ocupa, els tramet aquestes lletres de resposta a les primeres notícies rebudes en la direcció de l'«Obra del Cançoner»: ... «Realment els pobles que anomenem i que constitueixen el vostre itinerari són per mi completament desconeguts fins i tot de nom. Comprenc l'aspror de la tasca en aquestes contrades manques encara de les més corrents comunicacions. ... Ja feu bé de portar i utilitzar un llibret de notes, les quals, després, dibuixades amb calma, seran un document curiós i al·liconant. ... Ja podeu comptar que sempre seran rebudes joiosament i agraïdes de bo de bo les impressions ràpides i substancioses que ens vulgueu donar de la vostra ruta. Vostre de cor en Xto. Joan Puntí i Collell, Prev.»

Una altra carta, signada pel mestre Francesc Pujol, fa referència a un contratemps inoportú en el fonògraf que va deixar els nostres aplegadors amb el sol recurs de la ploma i la seva agilitat en l'arreplega: «Rebuda la seva estimada amb ben falagueres noves de la recerca de cançons; sembla que la mina

és abundosa i el mineral riquíssim. Els en felicito de tot cor i aquí ens en felicitem tots. De l'incident del fonògraf no cal donar-se'n mal temps excessiu, perquè el vinent dissabte, dia 22, sortirà cap a Solsona en el primer tren el bon amic Barberà; amb l'ajuda d'ell podran impressionar totes les cançons que convingui. Molts records d'en Millet, mossèn Puntí i Barberà per a vostès i una ferma encaixada de son amic i servent, Francesc Pujol.»

Ens manca la comunicació que Higiní Anglès va trametre a la direcció de l'«Obra del Cançoner», on donava compte de les seves troballes i que foren motiu d'aquestes cartes. Alguns dels documents personals junt amb els materials colleccionats foren traslladats a Ginebra per la família Patxot, creadora d'aquesta admirable i única obra en el camp del folklore català, en fixar la seva residència en aquesta ciutat suïssa (1).

Durant aquests mateixos mesos d'estiu del 1922, altres recollectors, de noms tan coneguts com els de J. Llongueres i J. Tomàs, recorrien les poblacions gironines de Santa Coloma de Farners, Brunyola, Olot, etc., per prendre nota així mateix de tots els documents folklòrics que trobessin. A les lletres que aquests dos capdavaners de la cançó popular dirigiren a Higiní Anglès, hom s'adona de la preocupació comuna en llurs respectives empreses i la col·laboració i esperit d'amistat amb què fou ordida aquesta gran «Obra del Cançoner Popular de Catalunya».

«Santa Coloma de Farners, 29 juliol 1922. Volgut Mn. Anglès: Per en Pujol sabem noves de vostès i ens assabentem que, malgrat totes les dificultats i grans distàncies, vostè i el seu company Bohigas segueixen bé i l'arreplega marxa bé. Nosaltres no podem pas queixar-nos. Ens ha estat cantada una bellíssima melodia de «La dama d'Aragó», també unes melodies exquisides i molt interessants

(1) A l'Institut Espanyol de Musicologia del C.S.I.C. es conserven els esborranys d'aquesta missió.

de «L'espanyolet» i «Collcerola», «La dida i l'infant», «La mort de la núvia», etc. Les han trobades, vostès, per aquí?... Tothom ens parla del contrapàs, però encara no han trobat qui el sabés sencer. Confiem arribar a trobar algú. ... El dia de Sant Jaume organitzarem una conferència pública a la qual assistí molta gent. Jo vâreig parlar de L'Obra del Cançoner i de la cançó popular i ans d'acabar, amb en Tomàs, els férem sentir algunes de les cançons que acabàvem de recollir. Rebin vostè i l'amic Bohigas una abraçada afectuosa dels seus companys de cançons i bons amics, Joan Llongueres i Joan Tomàs.»

Amb motiu del primer aniversari de la mort del gran musicòleg català, he intentat explicar la seva tasca aplegadora i les seves realitzacions en el camp del folklore musical, però això no fóra prou si no esmentava, malgrat sigui com a referència, les conferències que va donar sobre aquest tema i les col·leccions preparades per ell. De les primeres assenya-

laré les que va donar a les localitats de Reus — Centre de Lectura, l'any 1923 — i Valls, i entre les publicacions convé de remarcar: «Melodías Populares Religiosas» (Serie de artículos); Vida Cristiana VIII (1920-22) i «Cançons Populares de Nadal», Vida Cristiana (1926-27).

La secció de folklore de l'Institut Espanyol de Musicologia del C.S.I.C., manté la il·lusió de veure metòdicament publicats els documents abans esmentats. Déu faci que aviat puguem realitzar aquesta tasca amb la dignitat que requereix ella mateixa i el nom de Monsenyor Higiní Anglès es mereix. A la memòria del musicòleg desaparegut ofereixo en homenatge aquesta petita relació de la seva obra i la seva aportació al folklore català amb la meua modesta però sentida dedicació.

JOSEP CRIVILLÉ

Membre de l'Institut Espanyol de Musicologia.

Concert de Nadal de la Coral Sant Jordi

amb

L'ESQUITX

L'ESPURNA

GRUP LLEVANT

i la col·laboració de

MONTSERRAT ALAVEDRA

i

MONTSERRAT MARTORELL

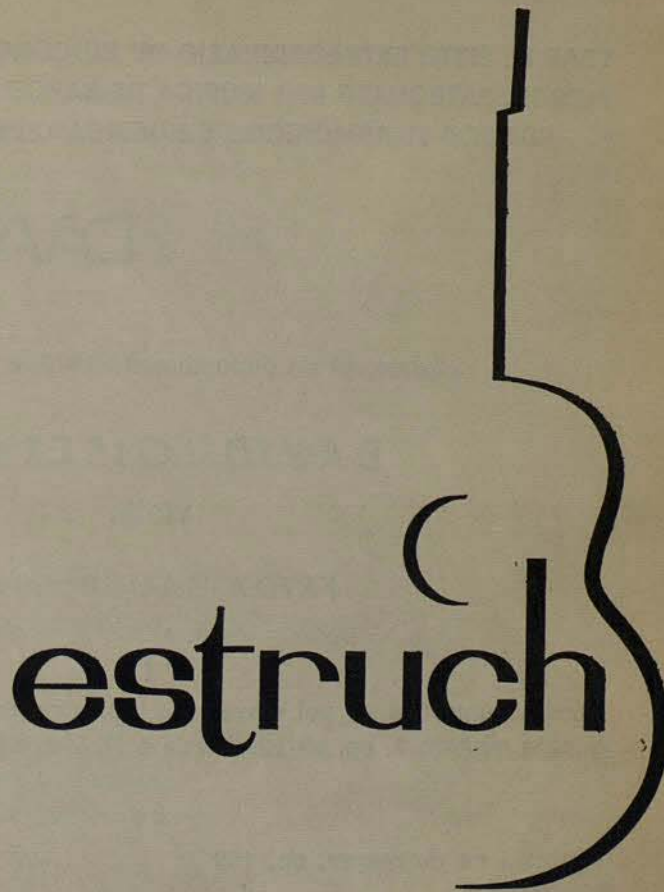
Diumenge, 20 desembre 1970, tarda

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Des de 1880...

GUITARRES

ESTUDI I CONCERT

estruch

BARCELONA

EN TOTS ELS ESTABLIMENTS ESPECIALITZATS

pro musica

PATRONATO PRO MUSICA DE BARCELONA

XIII TEMPORADA MUSICAL

TRAS EL ÉXITO EXTRAORDINARIO DE SU CONCIERTO INAUGURAL CON LA PRESENTACIÓN EN ESPAÑA DEL VIOLONCELISTA MSTISLAV ROSTROPOVICH, PATRONATO PRO MÚSICA DE BARCELONA — EN LA LÍNEA DE SU PROVERBIAL EXIGENCIA ARTÍSTICA — SE HONRA EN OFRECER AL PÚBLICO FILARMÓNICO DE NUESTRA CIUDAD DOS MEMORABLES AUDICIONES CON LA ACTUACIÓN DE UNA FIGURA DE TALLA MUNDIAL

DAVID OISTRAKH

violínista

Lunes, 14 de diciembre de 1970, a las 22.30 h.

DAVID OISTRAKH

violín

FRIDA BAUER, piano

I

Sonata número 8 en sol mayor, op. 30, número 3 BEETHOVEN
Sonata número 1, op. 80 (dedicada a D. Oistrakh) PROKOFIEFF

II

Fantasia en do mayor, op. 159 SCHUBERT
Meditación TCHAIKOVSKY
Tzigane RAVEL

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venta de localidades en las taquillas del Palau de la Música Catalana, de 5 a 9 de la noche

Miércoles, 16 de diciembre de 1970, a las 22.30 h.

DAVID OISTRAKH

violín

ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA

Director: ANTONI ROS MARBÀ

I

Leonora número 3, op. 72 (obertura) BEETHOVEN
Romanza en sol para violín y orquesta BEETHOVEN
Romanza en fa para violín y orquesta BEETHOVEN

II

Concierto en re mayor para violín y orquesta BEETHOVEN

Los días de concierto, de 11 a 1 de la mañana y desde las 4 de la tarde

los conciertos

■ ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA. —

Bajo la dirección de Jesús López Cobos, la Orquesta Ciudad de Barcelona dará un extraordinario concierto en el Palau de la Música el sábado día 12 de diciembre (y en sesión matinal el domingo día 13). Figuran en programa obras de Toldrà «Scherzo de *La filla del marxant*», Mozart «Concierto para clarinete y orquesta» con la intervención como solista de Rodolfo Giménez, y Schumann «Tercera sinfonía en mi bemol mayor, op. 97».

■ PATRONATO PRO MÚSICA DE BARCELONA. —

Tras el éxito sensacional de su concierto inaugural de temporada con la actuación del violoncelista M. Rostropovich, de nuevo el Patronato Pro Música de Barcelona se apresta a ofrecer al público filarmónico un auténtico acontecimiento artístico: la actuación del famosísimo violinista ruso David Oistrakh. El día 14 dará un recital acompañado al piano por Frida Bauer; el día 16 — y en conmemoración del II Centenario de Beethoven — con el concurso de la Orquesta Ciudad de Barcelona dirigida por A. Ros Marbà, interpretará un programa integrado exclusivamente por obras del genio de Bonn: «Romanza en sol para violín y orquesta», «Romanza en fa para violín y orquesta» y «Concierto para violín y orquesta».

■ «CONCERT DE NADAL» DE LA CORAL SANT JORDI. —

Como ya es tradicional, el domingo antes de Navidad (día 20), la Coral Sant Jordi y sus secciones infantiles y juveniles l'Espurna, l'Esquix y Grup Llevant, celebrarán su «Concert de Nadal» en el Palacio de la Música. En el programa, tan interesante como en las ediciones anteriores, figura el estreno en nuestra ciudad de la cantata infantil escénica de Mom-

pou «L'ocell daurat», diversos corales de Bach y Spitta, el «Magnificat» de Vivaldi y la Cantata «Un Nen ens ha nascut...» de Telemann (con la colaboración, en ambas obras, de las cantantes Montserrat Alavedra y Montserrat Martorell, y de un conjunto instrumental de cámara), y, para finalizar, diversas «nadales» tradicionales que, siguiendo la costumbre ya establecida, serán cantadas por todos los asistentes.

■ ORFEÓ CATALÀ. —

Como cada año, el Orfeó Català dará sus tradicionales concerts de «Sant Esteve» i «Cap d'Any». Trascendiendo su valor estrictamente musical estos «Concerts de Nadal» del Orfeó Català han llegado a ser algo consubstancial con la viva tradición de los días navideños. Bajo la dirección de Lluís M. Millet, el Orfeó cantará una selección de «nadales» armonizadas y diversas composiciones originales, fragmentos de l'«Oratori de Nadal» de J. S. Bach i d'«El Pessebre» de Pau Casals. Intervendrá también en estas audiciones la «Secció Infantil» de l'Orfeó dirigida por J. López Esparbé.

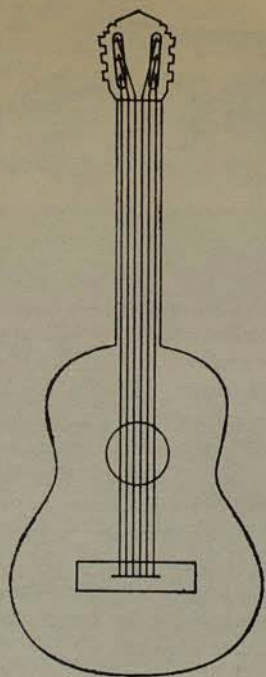
■ ORFEÓ LAUDATE. —

En su XVIII versión, el Orfeó Laudate y su sección de «Patufets i Timbalers», cantará diversas «Cançons de Nadal arreu del món» en su concierto en el Palau de la Música el día 27 de diciembre. Desde hace mucho tiempo Àngel Colomer y del Romero ha prestado una singular atención a los problemas de pedagogía musical infantil de la cual ha sido uno de los principales promotores en nuestro país. Esta nueva audición del Orfeó Laudate y sus secciones infantiles — y en la que intervendrán también la soprano Cecilia Fondevila y la pianista Montserrat Soler — mostrará otra vez la eficacia y madurez de los grupos corales dirigidos por Àngel Colomer y del Romero.

ENQUESTA MUSICAL

En transcriure els resultats de l'Enquesta en el número anterior de GUIA MUSICAL, hom sofí un error en el redactat de la pregunta núm. 29.

Els cinc concerts més importants objecte de la pregunta es referien al curs 1968-69, no al 1969-70.

taurus[®] GUITARRAS *Lutherie*

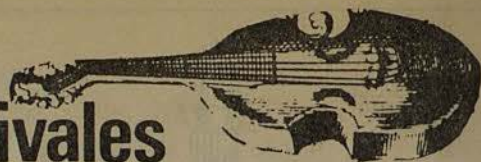
PASEO DEL MONTE, 26

TELÉFONO 213 32 97

BARCELONA-12

Manufacture of fine Handmade Concert and Flamenco Guitars
De venta en todos los establecimientos del ramo

concursos y festivales

■ **LLORET DE MAR.** — Convocado por Amics de la Sardana ha sido anunciado el III Concurs Musical **Sardanes a Lloret**, que se regirá por las siguientes bases: 1) Podrán concurrir al concurso todos los compositores de sardanas. 2) Las obras presentadas habrán de ser rigurosamente inéditas y originales. 3) No podrán ser admitidas obras de autores ya fallecidos presentadas por terceras personas. 4) El compositor que haya obtenido el primer premio en ediciones anteriores, no podrá concursar de nuevo hasta pasados tres años. 5) Las obras que se presenten a concurso tendrán un mínimo de 20 compases «curts» y 51 «llargs»; el número máximo de compases será de 45 «curts» y 89 «llargs». 6) Acompañará a las partituras una reducción para piano; cada concursante podrá presentar un máximo de dos composiciones. 7) Cada obra llevará un título alusivo a Lloret de Mar y un lema; en el interior del sobre que acompañará la composición constará el nombre y dirección de cada concursante. 8) Las composiciones deberán ser enviadas por correo certificado a Amics de la Sardana, Apartado 5, Lloret de Mar. 9) El término de admisión de originales finalizará el día 15 de enero de 1971. 10) El jurado calificador estará constituido por miembros de la mayor garantía musical en la modalidad sardanista. 11) El fallo del jurado será inapelable y se dará a conocer el 7 de marzo de 1971. 12) Se otorgarán los siguientes premios:

Primer premio: Trofeo «Petxina» y 10.000 ptas.; Segundo premio: Placa «Petxina» y 7.000 ptas.; Tercer premio: Placa «Petxina» y 4.000 ptas. 13) Las obras premiadas se estrenarán el 18 de abril de 1971, día de la proclamación de «Lloret, Ciutat Pubilla de la Sardana». 14) Las partituras no premiadas podrán ser recogidas hasta dos meses después del veredicto. 15) La participación en este concurso supone la aceptación de las bases indicadas.

■ **WASHINGTON.** — En la amplia sala de la biblioteca del Congreso de Washington se celebró el XIV Festival Internacional de Música de Cámara organizado por la Fundación Coolidge. Esta edición del Festival estuvo básicamente dedicada a la conmemoración de Serge Koussevitzky.

■ **RECKLINGHAUSEN.** — Una parte esencial de los Festivales del Rhur de este año fue el «Encuentro con Asia»: famosos conjuntos y solistas de la India, Tailandia y Bali mostraron una amplia selección de danzas rituales y teatro bailado.

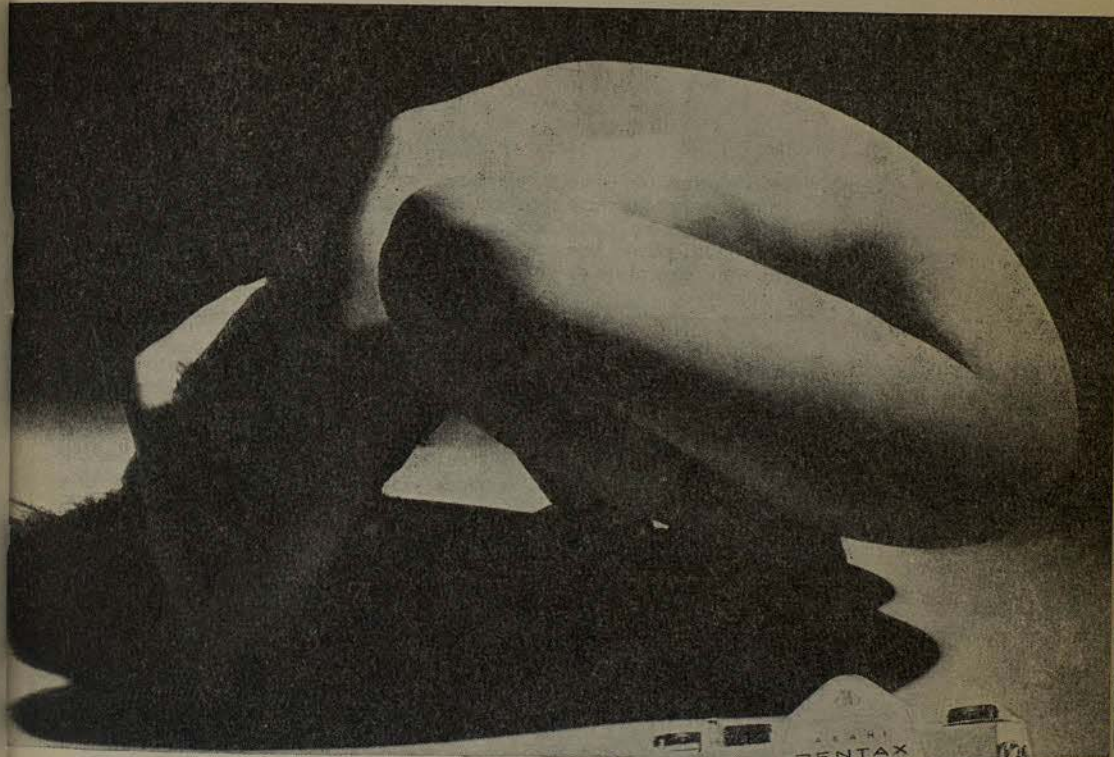
■ **BERLÍN.** — El primer premio del Encuentro Internacional para Orquestas Juveniles, organizado por la Fundación Herbert von Karajan, fue concedido a la orquesta de cuerda del Conservatorio Tchaikovsky de Moscú, dirigida por Michail Terian.

ASAHI PENTAX...world's best selling fine camera

Reason

#

24

El «porqué» la ingeniería humana fabrica la cámara más elegante y de más fácil manejo del mundo.

Cuando Ud. ha de disparar con prisas o trata de captar un objeto difícil, necesita una cámara que sea fácil de manejar. Esta es la razón por la cual le conviene una cámara ASAHI PENTAX modelo SPOTMATIC. La hemos diseñado con las mínimas protuberancias posibles y con esquinas romas. Además, los controles se encuentran en los lugares más convenientes. También se construyó para que resultara fácil para cargar la película. La cámara SPOTMATIC se acopla cómodamente a su mano y por consiguiente a Ud. no le preocupa ni su tamaño ni su peso. Ud. puede concentrarse libremente en la toma de excelentes fotografías. La flexibilidad en el manejo es precisamente una razón (una de las muchas razones) para escoger una cámara SPOTMATIC. Pregunte a su proveedor habitual por las otras ventajas y esté preparado para tomar nota de una gran cantidad de ellas.

Photo by Masaya Nakamura
SPOTMATIC with Super-Takumar 24mm 1/3.5
Studio light, 1/15 sec. at 1/22

**ASAHI
PENTAX**

CINECO, Borí y Fontesta 11, Barcelona 6

vida musical

- **COLONIA.** — Ciento veinte músicos de diecisiete países han tomado parte en los Cursos Internacionales de virtuosismo celebrados este año en la Escuela Superior estatal de Música de Colonia. El año jubilar Beethoven ha dado ocasión a que los cursos se ocupasen ampliamente de su obra. Fueron dirigidos por el compositor yugoslavo Milko Kelemen, el pianista Claudio Arrau, el violinista Max Rostal y el violoncelista Siegfried Palm.
- **BADEN-BADEN.** — Heinrich Strobel, presidente durante mucho tiempo de la Sociedad Internacional para Música Nueva, ha muerto a los setenta y dos años de edad en Baden-Baden. Auténtico pionero de la música moderna, Strobel propugnó muy pronto la música de Stravinsky, Hindemith, Bartók, Boulez y otros compositores. Además del cargo antes mencionado, Heinrich Strobel ocupó la dirección del departamento musical de la Südwestfunk en Baden-Baden, fue editor de la revista de Música Nueva «Melos» y organizador de las Jornadas Musicales de Donaueschingen.
- **HAMBURGO.** — La Ópera de Hamburgo inauguró su nueva temporada con la representación de «Wozzeck» de Alban Berg, bajo la dirección musical de Bruno Maderna. La escenificación fue de Günther Rennert; Sena Jurinac cantó el papel de Marie, y Toni Blankenheim el del protagonista.
- **MUNICH.** — La última función de gala de los Festivales de Munich de este año estuvo dedicada a Igor Stravinsky: en el programa figuraban el oratorio-ópera «Oedipus Rex» y el ballet «Orfeo», además del «Ebony Concerto».
- **COLONIA.** — El compositor Bernd Alois Zimmermann ha muerto en Colonia a la edad de 52 años, después de larga enfermedad. Nació en Bliesheim en 1918; con el estreno de su «Concierto para violín», en 1950, dio comienzo a la serie de éxitos que culminaron en «Sinfonía en un tiempo», «Contraste», «Canto di speranza», «Concierto para violoncelo y orquesta», etcétera. El paso a la fama internacional lo logró con su única ópera «Los soldados», que abrió nuevos ámbitos al teatro musical.
- **BERLÍN.** — Las Semanas del Festival de Berlín de este año resultaron especialmente interesantes por la amplia dedicación a la música actual. Fueron interpretadas obras de György Ligeti, Hans Werner Henze, Krzysztof Penderecki, Robert Wittinger, etc.; entre los principales intérpretes deben ser mencionados la Orquesta Filarmónica de Berlín, el Cuarteto Parrenin y el director Bruno Maderna.

cremoso

EL YOGHOURT QUE TOMAN
LOS QUE NO TOMABAN
YOGHOURT

BANCA CATALANA

Voluntat de renovació i de servei

Posa a la seva disposició: «Travellers xecs» - Canvi de divises
Moneda estrangera - Servei d'estudis - Caixes de lloguer
Caixa - bústia permanent - Llibretes d'estalvi

Autobanc i Parking

BRAHMS: Doble concierto para violín, violoncelo y orquesta en la menor. David Oistrakh, violín. M. Rostropovich, violoncelo. Orquesta de Cleveland. George Szell, director. EMI J 063-02.009.

WOLF: Libro italiano de canciones Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Dietrich Fischer-Dieskau, baritono. Gerald Moore, piano. EMI Serie Angel. J 165-01. 871/2.

El «Doble concierto» de Brahms no hace mucho alcanzó en la versión de nuestra Orquesta de la Ciudad, con dos solistas miembros de esta formación orquestal, un éxito indiscutible. No hay que olvidar, factores circunstanciales aparte, que es una de las obras con más garra y atracción del post-romanticismo. La obra, estrenada en 1887, es un ejemplo logrado de perfección, de diálogo, de sabia y armoniosa compenetración entre los instrumentos solistas y la masa orquestal. Es lógico pues que un concierto de proporciones tan equilibradas tenga una sólida aceptación siempre que sea interpretado con auténticas garantías. Diversas circunstancias han hecho que prestáramos especial atención a este op. 102 brahmsiano. Una de ellas es la apuntada. Las otras, la actuación pública y directa estos días en Barcelona de sus dos sensacionales intérpretes: Rostropovich y Oistrakh.

Todo ello nos induce a recomendar vivamente este disco. Hacía tiempo que no nos había sorprendido — en el verdadero sentido de la palabra — una grabación como ha sucedido con la presente. Todos los elogios serían pocos para valorar en lo justo la auténtica categoría de una versión tan perfecta. Los dos extraordinarios intérpretes rusos, en la prodigiosa cúspide de su carrera artística, confieren a esta grabación una calidad fuera de toda comparación. Aunque nos llegue con cierto retraso, este disco no debe pasar inadvertido. El gran director norteamericano de origen húngaro, George Szell consiguió una versión definitiva con la prodigiosa Orquesta de Cleveland. Una aportación de primer orden en la discografía mundial.

El **Libro italiano de canciones** (Italianisches Liederbuch) de Hugo Wolf es el cuarto y último de los grandes libros de canciones de Wolf. Un total de 46 canciones en un estilo completamente nuevo, simple y más conciso que las anteriores. Originariamente fue publicado en dos volúmenes: el primero con 22 canciones en 1892. El segundo volumen fue escrito algo más de cuatro años más tarde, cuando, en un período de cinco semanas de inspiración, compuso 24 canciones que fueron publicadas en 1896.

Sobre poemas-traduccion de Paul Heyse, el **Libro italiano de canciones** constituye en palabras del propio Wolf «la más original y artísticamente consumada de todas mis obras». Son canciones típicamente alemanas, a pesar del origen italiano que las inspira. De hecho los poemas de Heyse eran traducciones de poemas italianos. El mismo Wolf declara a su amigo Kauffmann: «Un corazón cálido, puedo asegurártelo, late en los cuerpecillos de mis niños del sur, los cuales, a pesar de todo, no pueden negar su origen germánico. Sí, sus corazones laten en alemán aunque el sol brille en italiano».

El lector puede ya imaginarse estas deliciosas canciones en la versión de unos intérpretes de gran talla: Schwarzkopf y Fischer-Dieskau. El pianista Gerald Moore, al que se tributó en Londres un cordial homenaje con motivo de su retirada de la actuación pública, es el perfecto acompañante de los grandes intérpretes de los dos últimos decenios. Un artista sensacional para unos cantantes excepcionales igualmente. A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
DICIEMBRE		
11 viernes 22.15 h.	Palau	Narciso Yepes, guitarra. Obras de Le Roy, J. S. Bach, Weiss, Giuliani, Asencio, Villa-Lobos, Albéniz. (Fórum Musical.)
12 sábado 19 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Jesús López Cobos. Rodolfo Giménez, clarinete. Obras de Toldrà, Mozart, Schumann. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
13 domingo 11 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Jesús López Cobos. Rodolfo Giménez, clarinete. Concierto matinal. Repetición del programa anterior. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
22.30 h.	Palau	Orquesta de Cámara de París. Dir.: Pierre Duvauchelle. Obras de Bach, Vivaldi, Mozart, Telemann, Leclair, Fauré, Torelli. (Asociación Cultura Musical.)
14 lunes 22.30 h.	Palau	David Oistrakh, violín. Frida Bauer, piano. Obras de Beethoven, Prokofieff, Schubert, Tchaikovsky, Ravel. (Patronato Pro Música de Barcelona.)
16 miércoles 22.30 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. David Oistrakh, violín. Programa Beethoven. Concierto conmemorativo en el día del II Centenario del nacimiento de Beethoven. (Patronato Pro Música de Barcelona.)
20 domingo 18.15 h.	Palau	Concert de Nadal. Coral Sant Jordi. Grup Llevant. L'Espurna, l'Esquix, Montserrat Martorell, Montserrat Alavedra. Obras de Bach, Spitta, Vivaldi, Telemann, Mompou.
23 miércoles 22.15 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Sheila Armstrong, soprano. Norma Lerer, contralto. Gerald English, tenor. Georg Pappas, bajo. Orfeo de Sants, Cor Madrigal, Coral Cantiga. «El Mesías», de Haendel. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
26 sábado. 18.15 h.	Palau	Tradicional Concert de Sant Esteve. Orfeo Català. Dir.: Lluís M. ^a Millet. M. ^a Rosa Valls, soprano. Gaietà Renom, tenor. Obras de Ll. Millet, Ll. M. ^a Millet, Tomàs, Cabané, Pujol, Canteloube, Nicolau, Vives, Burleigh, J. S. Bach, Saint-Saëns, Pau Casals.
27 domingo 18 h.	Palau	Cançons de Nadal arreu del món. Orfeo Laudate. Patufets i Timbalers. Dir.: Àngel Colomer del Romero. Cecília Fondevila, soprano. Montserrat Soler, piano. Obras de Anderson, Arkhangelsky, Colomer, Cucu, Dvorak, Just, Kodaly, Millet, Müller, Parker.
ENERO 1971		
1 viernes 18.15 h.	Palau	Tradicional Concert de Cap d'Any. Orfeo Català. Dir.: Lluís M. ^a Millet. M. ^a Rosa Valls, soprano. Gaietà Renom, tenor. Obras de Ll. Millet, Ll. M. ^a Millet, Tomàs, Cabané, Pujol, Canteloube, Nicolau, Vives, Burleigh, J. S. Bach, Saint-Saëns, Pau Casals.

Temporada 1970/71. — 11 diciembre 1970. — Núm. 8.

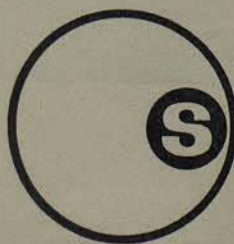
Edición de 4.000 ejemplares.

Editado por «Palau de la Música Catalana». — Departamento de Publicidad.

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUÍA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebren en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

**APARTAMENTS
URBANITZACIONS
SOLARS
CASES DE RENDA
INVERSIONS
PISOS VENDA I LLOGUER
LOCALS
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES**

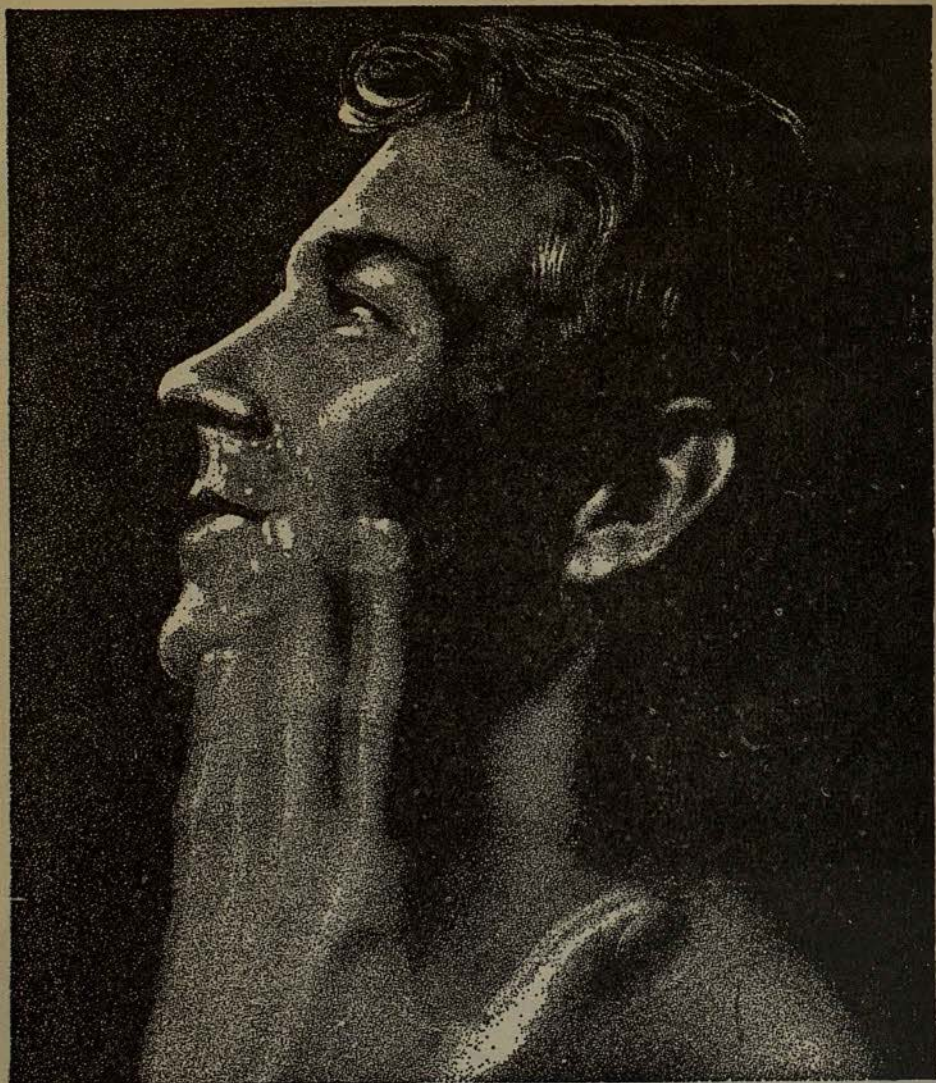
**la informació que
sol·liciteu serà avalada
per l'experiència de**

SPAI

ORGANITZACIÓ IMMOBILIÀRIA

**Avda. Príncep d'Astúries, 54
Telèfon 217 29 00 Barcelona-12**

AMB AQUEST GEST...

milions d'homes de tot el món comencen
cada dia llur jornada.

Un massatge fort i baronivol de FLOID
després d'afaitar-vos us evitarà tota irritació
cutània i prepararà la vostra pell
per a l'afaitada de l'endemà.

Amb l'ús habitual de FLOID AFTER-SHAVE
l'home d'avui reprèn la lluita diària,
optimista i ben disposat.

Useu, també, Aigua de Colònia FLOID.
Fresca, baronívola... excitant.

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. New York (London / París / Barcelona)

• 20 x 10 x 10 cm • 100 g • 100 g